

2 NAPI ÁSZ 2004. OKTÓBER 30., SZOMBAT

POLITIKA

NAPI ÁSZ VÉLEMÉNY

ELEMÉRY MÁTÉ ÚJSÁGÍRÓ

In memoriam L. S.

1987-ben rideg, kommunista szelek fúj-
tak a lakiteleki határban. A kiskunsági
szeptember utolsó napjait írtuk, a végóráiban
agonizáló diktatórikus rendszer reszketett a dűhtől, amikor
L. S. sátrat vert a családi telek végében, és – a pörkölt vé-
geztével – ellenzéki politikusok garmadájának körében ki-
nyilvánította: új mozgalom, új pártkezdemény indul útjá-
ra, hogy becsempéssze a demokrácia és a sokféleség szelle-
mét az unalmas egypártrendszer mindennapjaiba. Veszé-
lyes vállalkozás, vakmerő lépés volt egy olyan esztendőben,
amikor a politikai szabadságról álmodozók még nem ünne-
pelhették szabadon március tizenötödikét. L. S. dacolva a
kommunizmus végnapjai felett őrökölő karhatalommal, me-
galapította a Magyar Demokrata Fórumot. Akkor még nem
sejthette, hogy a rendszerváltás pártját és vezető „nyugodt
erejét” hozta létre szép számmal egybegyűlt elvbarátaival
egyetemben. A bátorság öröme és a változás nagyszerűsége
tündökölt a levegőben. Tizenhét év múltán L. S. búcsúzni
kényszerült hűtlen gyermekétől. Nem saját akaratából ment,
küldték, elzavarták, kirúgták, kizárták. Olyanok, akik a ki-
lencvenes évek második felében léptek be az MDF-be, olya-
nok, akik néhány esztendeje buktak ki a Fideszből, olyanok,
akikkel szemben többször bizalmatlanságot szavazott a frak-
ció többsége. L. S. elment, a maradók, a maradék ünnepel.
A mór felépítette a házat, amelybe sokan, kényelmesen be-
költöztek, a mór mehet. Kár érte. Kár az MDF-ért.